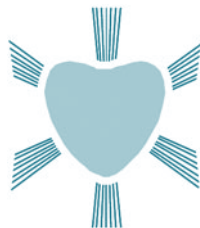

SRDÍČKO

ročník XVIII. 4
28. 9. 2014

A UŽ TO OPĚT ZAČALO

Je mnoho milníků v našem životě, které se do něj zapisují tučnými písmeny. Děti nejenom počítají kolik jim je už let, to my starší už rádi neděláme, jsou hrdí, že už jsou ve vyšším ročníku a mohli bychom jmenovat i změnu školy, zaměstnání.

I v naší farnosti se udály změny, které se zapisují nesmazatelným písmem. Otec Ignác byl převelen do Liberce, čímž jsme opustili farnost Obrány. Rozlučka s ním byla díky vám velmi vydařená – děkuji. Jednáme o možnosti vedení Smírného růžencového hnutí br. Justinem, ale to vše se dozvíte. Naši postulanti Martin Dostál a Jan Vilímek odešli do noviciátu v Trnavě. Do Brna přišel br. Dominik, který je představeným domu, a já zůstávám ve službě faráře a magistra postulantů.

Koncem srpna postihla našeho otce Berarda slabost a proto není schopen bez pomoci sloužit mše svaté. Já s br. Domini-

kem minimálně jednou za měsíc musíme být v pondělí mimo Brno a budeme se vracet až v úterý. Jestli dobře počítám, tak zůstává jedině br. Daniel, který ale nemůže být na dvou mších současně, a proto nezbyvá než mše sv. v pondělí a úterý ráno zrušit. Vymýšleli jsme různé varianty, ale pro přehlednost se zdá tato nejlepší.

Co nás ještě čeká? Od října každé úterý od 17 hod. na faře bude probíhat dvouletá příprava na biřmování. V rámci této přípravy rád poznám i nové zájemce o křest. Ostatní data se určitě dozvíte.

V tento čas vás budu moc prosit o pomoc při splácení dluhu, který dosahuje k 520 tis. Kč. Věřím, že se nám podaří alespoň kousek umazat. Mnozí z vás se již měli možnost podívat do naší nové kaple na faře. Tímto bych chtěl poděkovat našemu br. provinciálovi i dárcům za financování opravy celé fary. Po čtyřech letech ustavičných oprav jsme se dostali celkem blízko k dokončení. Naše komunita dluží o něco méně než farnost, ale i tak nám bude trvat nějaký čas, než částku splatíme. Dluh je přes 200 tis. Kč.

Přeji vám radostný, sluníčkem rozsvícený a listím probarvený podzim. Vyprošuji vám požehnání. V pondělí před večerní mší sv. se modlí růženec za rodiny ve farnosti. Pokud můžete, přijďte.

br. Filip, OFM

BUDOU TĚ PROVÁZET NAŠE MODLITBY ANEB ROZLOUČENÍ S BRATREM IGNÁCEM

Červnová kapitula bratří františkánů podle všech předpokladů poněkud zamíchala kartami a vanutí Ducha svatého, kterého Svátý otec František stále zve k provětrání církve, přineslo své výsledky. Bratra Ignáce odvál až do Liberce a než se tak stalo, udělal si čas na malý rozhovor.

Prozrad' nám, Ignáci, zdali pro tebe je odchod z Husovic nečekaným překvapením? Čemu patřila tvá první myšlenka, když jsi byl se změnou pobytu seznámen?

Byl jsem každý rok připravený, že se může stát cokoli v provincii a mohu být přeložen. Pán mě postavil do františkánství i kněžství tak, že se mnou bude pohybovat.

Cítím v tom Boží pokyn, v Liberci jsem již čtyřikrát byl, přespával jsem ve františkánském domě. V tamním kostele jsem sloužil novokněžskou mši svatou a uděloval novokněžské požehnání.

Františkánský dům je v Ruprechticích a významná je pro mě s tím spojená biblická číselná symbolika. V Praze jsem strávil sedm let a poté dvojnásobek v Husovicích, tedy čtrnáct. Husovice mají poštovní směrovací číslo 614 00 a taktéž ve směrovacím čísle mého nového působiště figuruje čtrnáctka – je to Liberec 14. Jak vidíte, samé biblické počty.

Co ti z Brna bude scházet a na co se do Liberce těšíš?

Jsem takový, že jakmile Pán řekne „jdeme“,

balím kufry a nic neřeším. To jsem se asi naučil na vojně, kde jiný přístup k daným skutečnostem nebyl možný.

Ale je pravdou, že jsem v Husovicích zapustil velice hluboké kořeny, farníci mi přirostli k srdci a také Brno, které má okouzující františkánskou historii, počínaje Janem Kapistránem. To jsou věci, které si s sebou ponesu v srdci, ke kterým se budu vracet.

V Husovicích jsem se učil být duchovním správcem-farářem, krok za krokem při křtech, svatbách, přípravách, starostech. Bůh mě s každým dalším krokem vyučoval jako ten velmi laskavý učitel. A to i tehdy, když ty věci byly těžké a vyčerpávaly mne. Vnímám jsem ho tak i tehdy, když mě některé úkoly tížily a svíraly. Jsem mu za všechno v srdci vděčný, zároveň jsem si vědom, že člověk nikdy na svěřené úkoly nestačí, lidé ode mne leckdy očekávali víc, ale nebyl jsem toho schopen. Doufám však, že Pán něco z toho milostivě doplní.

A co bratr Justin?

Více lidí se mě ptá, jestli nás rozdělení nějak hluboce zasáhne. Já na to odpovídám, že už jsme dvakrát v životě od sebe byli rozdělení. Jednou, když jsem byl na vojně, to bylo na dva roky a později v řádu od roku 2000 do roku 2003 jsem já byl v Brně a Justin v Prusinách u Plzně. Vždy jsme to snášeli s klidem, mne těšilo, že jsme v jedné františkánské rodině. Díky

tomu nám zeměpisná vzdálenost nepřipadá tak velká. Kromě toho u nás není závislost, jaká se dvojitým obvykle přepisuje.

Rádi si spolu vyměňujeme badatelské objevy ze života Ježíše Krista a z brněnské fran-tiškánské historie, vzájemně si je prověřujeme a přispíváme si navzájem svými nápady. To mi nyní bude poněkud scházet, stejně jako chvíle, kdy jsme spolu „doháněli“ breviář. Díky Justinovi (i dalším bratrům), jsem také zažíval chvíle humoru při společných obědech.

Jaké zážitky si bereš s sebou?

Ignác: Nejsilnějšími zážitky pro mě jsou obnovené průvody Božího Těla, to šlo hluboce do nitra. Hodně se mi vepsala do mysli i do srdce první svatá přijímání, jak děti přistupovaly, aby přijaly Pána. Viděl jsem jejich oči, jak se dívají na eucharistii, na to nikdy nezapomenu.

Také se do mne vepsala atmosféra, která vznikala při duchovních obnovách. Mezi nejkrásnější zážitky patří i pěší pouti do Křtin, na Vranov, do Mariazell...

S radostí pamatuji na všechny proběhlé tábory, kde jsem sloužil, působily na mne originálně bohoslužby u sester v Soběšicích a v Obřanech, zvláště rodinný duch tamního farního společenství.

Jaké poselství máš pro farníky?

Budu na vás všechny pamatovat ve svých modlitbách a každý večer vám všem před spaním žehnám.

Rozloučím se slovy apoštola Pavla: „Pros- te, aby se skrze nás Boží slovo zdárně šířilo.“

Ještě úplně na závěr: půjdeš s námi i příští rok na pout' do Křtin? Z Liberce není do Brna až tak daleko.

To ví jen Pán ☺

Děkujeme za rozhovor a za celou farnost přejeme, ať tě na všech cestách provází Boží požehnání a i my tě budeme provázet modlitbou všude, kam půjdeš. V Srdci Páně zůstáváš doma stejně jako předtím.

-red-

LOUČENÍ S BRATEM IGNÁCEM

Loučení..., ale i přivítání. „Zpívejme Krá-li“ znělo z kůru našeho kostela poslední srpnovou sobotu ráno, zatímco mezi zcela zaplněnými lavicemi kráčel průvod k oltáři. Atmosféra připomínala spíše nedělní „desátou“ či slavnost, než sobotní „osmou“. Loučili jsme se s naším milovaným otcem Ignácem, kterého Pán povolal do Liberce. Mši svatou, kterou celebroidl, doprovodil svým zpěvem chrámový sbor, vydatně posílený děvčaty ze zdejší scholy, za varhanního doprovodu paní Karasové. V poutavém kázání promluvil bratr Ignác se skromností sobě vlastní o svých představách a skutečnosti při dosavadním působení a o Boží prozřetelnosti a pomoci,

díky které své nelehké úkoly zvládal. Sotva přestál strasti při rekonstrukci fary, čeká ho totéž v novém působišti. Neopomenul nás ovšem po zrekonstruování liberecké fary k sobě pozvat. V závěru mše zazněla slova poděkování, při kterých ukápla nejedna slza. Dojatého bratra Filipa (jak sám řekl) vystřídal jako vždy vtipný Pavel Kolencík, aby předal dárek od nás – farníků. Balíček, který ukrýval troje brýle (z toho jedny sluneční), okomentoval slovy: „Aby nás měl otec neustále na očích.“ Dar od soběšických „oveček“, krásný ornát zhotovený sestrami klariskami, donesla paní Müllerová. Za naši omladinu poděkovala a rozloučila se Eliška Martinková. Kytici

na přivítanou obdržel také bratr Dominik, který se sem vrátil po čtrnácti letech. Stejně jako bratr Ignác nám, bude on chybět svým plzeňským farníkům. Poté co všem otec Ignác naposledy požehnal, zazněla krásná mariánská píseň „Zdravas hvězdo spanilá“, která mši sv. ukončila. Přesunuli jsme se na faru, kde byla možnost osobně se s otcem rozloučit. Byli jsme také

pozváni k návštěvě krásné nové kaple. A pak se besedovalo, jedlo, pilo, hodovalo, a smutnilo.

Otče Ignáci, budete nám moc, opravdu moc chybět! Nezbyvá tedy než popřát Vám i otci Dominikovi v novém působišti vše dobré. Vyprošujeme Vám oběma hojnost Božího požehnání.

Marie

POZDRAV HUSOVICKÉ FARNOSTI

Milí husovičtí farníci, byl jsem vyzván, abych napsal pár slov do Srdíčka na začátku svého nového působení v této farnosti, a tak se o to pokouším. Přicházím z farnosti v Plzni-Lochotíně, kde jsem se poprvé naplno zapojil do pastorační služby a zapustil tam i silné kořeny. Nebylo a není snadné to všechno zanechat, i když to bylo jen pět let...

Husovice jsou pro mne zase jedinečným tím, že jsem zde se službou začínal, nejprve jako jáhen a pak jsem byl přímo ve zdejší kostele 1. května 1997 vysvěcen na kněze. Byly to mé začátky a také farnost se začínala teprve formovat, takže jsme se tehdy nesblížili tak silně, jako tomu bylo v mém posledním působišti. Přesto ve mně přetrvalo pár pěkných vzpomínek na tu dobu před více než 14 lety a mám dobrý dojem (ještě nemůžu mluvit o poznání), že farnost od té doby urazila pěkný kus cesty ve vytváření a uvědomování si společenství. (Na tom mají nepochybně svůj nemalý podíl také všichni ti bratři, kteří tu celou tu dobu žili a působili.)

To bych si hlavně přál, aby se nám společně podařilo stávat se stále více „církví“, tedy „společenstvím kolem Pána“ a rozvíjet všechny ty veliké věci, které dal Pán církvi do vínku, a nic podstatného nevynechat. Kéž je Pán vždycky s námi a mezi námi působí!

br. Dominik, OFM

PLÁN AKCÍ VE FARNOSTI BRNO-HUSOVICE

3. 10. 2014 – 19.30 tranzitus sv. Františka (klášter sester klarisek Brno-Soběšice)
4. 10. 2014 – 18.00 slavnost sv. Františka z Assisi (po mši sv. pohoštění na faře)
7. 10. 2014 – 17.00 setkání zájemců o biřmování – zahájení dvouleté přípravy
(dále každé úterý v měsíci)
1. 11. 2014 – po večerní mši sv. dušičkový průvod do parku bl. Restituty
s modlitbou za zemřelé
16. 11. 2014 – „Dar lásky“ – dobročinný bazar na umoření dluhu farnosti
29. 11. 2014 – tvoření adventních věnců na faře
30. 11. 2014 – rozsvěcení vánočního stromu před kostelem
18. 12. 2014 – zpovědní čtvrtek farnosti s adorací

Průvod Božího těla v Husovicích, 22. 6. 2014

DUCH SVATÝ A HRST SEMEN

Nedávno jsem četl příběh muže, který v meziválečné době bloudil francouzskými Alpami. Zprvu popisuje autor bezútěšnost a nehostinnost těchto končin. Z krajiny zmizela nejdřív voda v prameňech a hned poté lidé a veškerá vegetace. Po několika dnech zoufalého žíznivění hlavní hrdina narazí na pastevce, ze kterého vyzářuje klid a nebyvalá vyrovnanost. Každý den tento podivín zasadí hrstku semen stromů. Nic víc a nic méně. Každý den stejný počet. Sází je v pustině, kde předtím nebylo nic a každým rokem jich vzejde asi deset tisíc. Postupem času si lidé z okolí opět zvyknou na změny a přičítají je přírodě. Znovu se objevují první vesnice, znovu se rodí děti. Les se, silou ducha jediného člověka, postupně rozroste do několika desítek kilometrů a dokonce se díky odborné komisi dostane jako „přírodní les“ pod ochranu státu.

Dne 15. června jsem v naší farnosti přijal svátost biřmování. V ten den se sešla velká spousta lidí, usmívali se, byli krásně oblečení a slavnostně naladěni. Stoly se prohýbaly pod množstvím dobrot, otevřely se dveře vinných sklepů a každý mohl nevině pozdvihnout vinnou číši. To důležité však mělo proběhnout uvnitř nás.

Víte, nepatřím ke křesťanům, kteří jsou ochotni přijmout za vlastní každou kravinu. Prožívání mé, ač poměrně silné víry, nese známky rebélie a potřeby dialogu s dospělými argumenty. Myslím, že to tak

má většina z nás. Jsem vlastně přesvědčen, že právě dialog je podstatou víry. Jistě tedy pochopíte, že jsem k přijetí informace „pomazáním přiletí Duch svatý a bude to úplně bomba“, měl spoustu nevysvětlitelných otázek. Odchodil jsem dva roky příprav, strávil nádherný večer s obnovou a nepodcenil jedinou možnost k pokenu s mým nejlepším kámošem tam nahoře (čti Ježíš). Přesto jsem však to ráno vcházel se smíšenými pocity. Co když jsem na tu velkou změnu moc malej křesťan? Co když ten dar v sobě ani nerozpoznám? O jak velkou změnu vlastně jde? Dokáže si ke mně Duch svatý najít cestu i v tom hustém dýmu z kadidla? Našel!

Radost, kterou jsem cítil během obřadu, bych nevyměnil ani za tisíc chlebiček a vinných číší. Je to věc, kterou člověk najde, pokud ji najít chce. Je to dar a je krásný.

A co se týká těch velkých změn? Já vlastně ani nevím. Léčit neumím, s cizími jazyky je to se mnou pořád stejně špatný a ve víře (a nejen v ní) budu nejspíš puberták do smrti.

Jestli ono to nakonec nebude s těmi velkými změnami podobně, jako v té knize od Jeana Giona. Je potřeba jen každý večer pečlivě protřídít ty nejlepší semena a každé ráno tu hrst semen s láskou zasadit tam, kde z nich může vyrůst životodárný les. Pak teprve přichází ty velké změny!

-tm-

OHLÉDNUTÍ ZA FARNÍM TÁBOREM

Chtěla bych tímto vyjádřit poděkování všem, kdo se nějakým způsobem podíleli na přípravě a vedení letošního letního dětského tábora v Újezdě u Černé Hory.

Syn Kubík, který se ho účastnil, při návratu v sobotu sice projevil radost z toho, že nás vidí, ale že by se jednalo o nějaké bouřlivé přivítání, to bych určitě neřekla. Takže jsem si hned říkala, dopadlo to dobře. Při dotazu, jak bylo – odpověď „dobře“ a při otázce, zda půjde i příští rok, bez zaváhání odpověděl – „ano“. Pro mne, matku mající strach o malého prvňáčka, který ještě nikdy nebyl na spaní mimo domov někde bez rodiny sám, to znělo skvěle.

Tu spoustu zážitků co si s sebou přinesl, jsme poslouchali celý víkend. V podstatě nebylo ani co prát, protože jako vzorné dítě, které nechtělo mamince přidělavat

práci, nosil celý týden to stejné oblečení a v kufru zbyla nepoužitá čistá hromada. Pro nás z toho plyne, že příští rok stačí malý batůžek.

Ráda bych podotkla, že se nejedná o bezproblémového „klučíka“, ale spíše o kluka s komplikovanější povahou a opravdu silnou osobností. Tím chci pouze poukázat na to, že pokud kolektiv pod vedením br. Kapistrána zvládl i toto, tak jim patří náš dík a klobouk dolů.

Děkuji vedoucím děvčatům (Pája, Barča, Monika, Mirča, Lucka, Anička, Máša...), klukům, paní Kummerové (za odvoz batožiny), za to, že náš syn – a věřím, i ostatní děti – strávil krásný týden naplněný zážitky a zábavou.

Už teď se těšíme na příští léto.

Brigita Mackovčínová

ALPY 2014 ANEB HUSOVICKÉ SPOLČO V AKCI

Výzva století!

I takto by se dala nazvat akce pro některé členy husovického spolča, na kterou jsme se připravovali téměř půl roku. Přechod části Alp organizovala františkánská farnost z Plzně. Byli jsme moc rádi, že nás přibrali k sobě a my mohli zažít třetí srpnový týden plný překrásné krajiny, dechberoucích výhledů, zurčivých vodopádů, ale také nebezpečných srázů, mohutných kopců a výšlapů, bolavých nohou, bolestí zad, mokrého oblečení, ranního překvapení v podobě sněhové nadílky a spousty dalších nezapomenutelných zážitků.

Je však na místě dodat, že všechny na této namáhavé pouti chránil Pán a naši andělé strážní (a že měli někdy plné ruce práce), pití na zahřátí a místní specialitka Jägertee a mysleli na nás rodiče a známí, modlili se, a za to jim moc děkujeme.

Také děkujeme otci Dominikovi, který byl naším horským vůdcem, sloužil nám mše a hlavně nás dovedl v pořádku zase zpátky.

Byla to pro nás všechny nezapomenutelná cesta plná toho nejláznivějšího dobrodružství!!!

Pája

UMĚT ČÍST BOŽÍ DOPISY

Tobiáš se nejprve zaradoval, když zamířili s ministranty a jejich Kápem na tramvaj číslo 4. Výlet vypadal nadějně, nedaleko konečné je bezvadné koupaliště, a přestože teplota vzduchu nedosahuje letních tropických kvalit, otužilci se mají na co těšit. Sotva vystoupili a Kápo zamířil správným směrem, došlo Tobiašovi, že bez potřebné výbavy si koupaliště neužijí. Nikdo z nich nenesl víc než šalinkartu a pár drobných na zmrzlinu. „Jdeme se podívat, jak Bůh mluví k člověku prostřednictvím přírody. Kdo z vás objeví, jakým způsobem se to děje, má bod navíc,“ rozptýlil Tobiašovy pochyby Kápo. Samuel vedle něj dramaticky zaúpěl: „Výstava léčivých rostlin, copak jsme báby kořenářky? Kápo, děláš si legraci?“

„Ministrant se také může vyznat v bylinkách, Ježíš přece říká ‚uzdravujte nemocné, ne? Raději Same zbystří, ať najdeš skryté Boží dopisy.“ „Jo tys tu byl napřed a nachystal jsi nám bojovku?“ zajímal se Radek. „Bůh tu byl napřed a nachystal vám zprávy,“ usmál se tajemně Kápo.

Ministranti vešli svorní ve své nechuti do zahrady a rozhlíželi se po záhonech. Vojtu brzy něco zaujalo: „Kápo, měl jsi na mysli tady ten okecek drobnokališný-macleya microkapa? Má to souvislost s tebou anebo s tím, že občas mi při mši jede pusa?“

„Kdeže, Kápo spíš myslel máří list-balsamita major, jakože připomínka Máří Magdalény,“ vmísil se do diskuze David. „Mně se líbí noholist štítnatý-podophyllum emodi, připomínka, jak Bůh tvořil Adama, a třeba to předtím vyzkoušel na listu, že Kápo,“ připojil Erik svoji připomínku. Kápo vstřícně reagoval na všechny podněty: „Vidím, že začínáte v přírodě docela dobře číst,

i když nevím, nakolik s tím mohu souhlasit. Jsem na světě poněkud kratší dobu a nezažil jsem období před Adamem. Dívejte se dál.“

Ministranti se rozběhli mezi další záhony, poznávali kytky ze svých zahrad, zkoumali i ty neznámé.

Řada rostlin byla původem ze vzdálených zemí. „Nejzvláštnější název jsem našel já,“ prohlášoval Matěj. „Roste tu prostřelenec křížatý.“ „Mám ještě zajímavější, jen nepíšou jak zní v originále,“ volal David. „Je to šrucha zelná a v malawštině její název znamená zadek náčelníkovy ženy.“

„Mám něco z Písma, to jsi určitě myslel, že Kápo,“ skočil mu do řeči Tobiaš. „Tady rostou Jobovy slzy!“ Kápo i ostatní se šli podívat na slzovku obecnou-coix lacrioma Jobi. „Mniši z ní ve středověku vyráběli růžence jako z klokočí, takže když měli revmatismus, část slzovky šla na kaši, protože je léčivá, tak aby se jim ulevilo a část na růžence, aby léčbu podpořili modlitbou, takový univerzální lék,“ uzavřel Kápo vycházku po léčivé zahradě, protože včas rozpoznal, kdy je pravá chvíle odejít na blízké hřiště Drakenu a nechat kluky třeba při fotbalu vydat energii s jakou přišli na dnešní schůzku. Vykouznil z batohu fotbalový míč a po cestě stihli i zmrzlinu. Kluci ho příjemně překvapili, že i cestou přes park si všimli klokočového keře. „Bůh k nám nepřestal mluvit, ani když jsme vyšli ze zahrady,“ ukázal na něj Tobiaš. „Zřejmě i Adamovi a Evě říkal na každém kroku, že je nablízku, i když vyšli ze zahrady,“ potvrdil mu Kápo. Klokočí ještě nebylo zralé a nad Kraví horou letěl pestrobarevný balón. Kluci se rozběhli k Drakenu.

Jarka Cýrusová

BRUSINKY

Vlaštovky na drátech si nehledě na srpnové datum domlouvaly termíny odletu a vlaštovčí rodiče jen tak mimochodem v rámci diskusí, za letu krmili své vlaštovčí výrostky. Nebe se na ně po většinu dní docela zarputile mračilo, takže pavoučí přadláci zahájili tažení proti nevlídnému počasí zasítováním všech možných míst a díky tomu se možná vlaštovkám ztenčila zásoba much a jiné žoužele. Po vzoru vlaštovek se i lidé pustili do příprav na očekávanou zimu, sice si nečechráli křídla, ale zato využili všech božích darů v přírodě a to většinou k zavařování. Les skýtal množství borůvek, brusinek, ostružin a hub, jen bylo zapotřebí znát správné cesty k jejich nalezištím.

Téměř podzimně laděná krajina proměňovala les v kouzelné místo, v království vodních kapek, mechů, kapradin a granátově zbarvené brusinky se táhly jako náhrdelník mýtinami, obzvlášť, když se zadařilo najít místo s jejich hojným výskytem. Mnozí lidé měli taková svá utajená místečka a vraceli se z lesa domů obtíženi plnými konvičkami, jiní usilovně pátrali na různých místech, aby kuličku po kuličce vytrvale a pomalu donesli brusinky na jednu skleničku zavařeniny nebo malý moučník. Lucie dennodenně projížděla na kole lesními alejemi a skláněla se k smaragdově zeleným keříkům, aby také přijala nabízenou hojnost doznívajícího léta, ale dosud se jí nepodařilo objevit nějakou paseku, kde by brusinčí vytvářelo celé růžence plodů, jakkoli se snažila.

Jednoho dne se vracela kolem známých míst, kde přebývala na samotě rodina, jejíž práce voněla dřevem a měla blízko k lesu. Lucie se zastavila na návštěvu a první co uviděla, byla hospodyně s plechem plným

brusinek. Právě z nich vyfukovala lístky, zatoulané při trhání, aby mohla rodině na zimu zavařit kousek léta. Lucie obdivně povzdychla nad tím rubínově červeným pokladem a hospodyně jí hned polovinu nabídla. Lucie s vděčností nabídku přijala, ale tušila, že to není to, co by si přála. I hospodyně ve své moudrosti vytušila, že tento jednorázový dar nic neřeší. „Víš co, Lucko, sedneme na kolo a já tě dovedu do míst, kde brusinky trhám. A pojedeme hned,“ nabídla.

Lucie se rozzářila. Přesně to byl způsob, jak druhého obdarovat a přitom mu umožnit, aby dokázal sám natrhat svoji zásobu na zimu, sám se zabezpečit. Pochopit, že přes všechno úsilí se mu nedaří najít to pravé místo a rozdělit se s ním o své tajemství hojnosti, o svůj dar nalezení místa, na kterém je dáno nadmíru. „Díky moc, že jste ochotná se sdílet s tím, co je vašim objevem, jsem moc ráda,“ poděkovala Lucie.

Po chvilce usilovného šlapání do pedálů byly na místě. Paseka byla pro Lucii téměř zjevením, nikdy na podobné místo nenarazila a nikdy by v těchto místech nechodila. Náhle se jí z ničeho nic vybavila kamarádka Dáša. Ani ona neměla nikdy takové štěstí. Zmínila se o ní hospodyně a odpovědí jí byla věta: „Podívej se kolem, je tu dost pro všechny, klidně jí o zdejších místě pověz.“

„Umožnit druhému, aby to sám dokázal, tam, kde dosud neměl dost štěstí, možností, příležitostí nebo schopností. Obyčejná ‚lidská‘ moudrost. a schopnost nemít jen pro sebe,“ pomyslela si Lucie při návratu. Pomalu se již stmívalo.

Jarka Cýrusová

Klub Míša Kulička a jednota Orel Husovice vás
srdečně zvou již třetím rokem na

Cvičení pro děti

Pohybové aktivity jsou určeny pro předškoláky od cca
2 let v doprovodu svých rodičů.

Cvičení probíhá **každý čtvrtek od 10:00** hodin
v Orlovně na ul. Vranovská 93 v Husovicích.

Začínáme již **11. září!** první lekce zdarma!!!

Více informací naleznete na stránkách
www.klub.malomerice.cz nebo na tel.:604 383 292

SRDÍČKO

zpravodaj brněnských římsko-katolických farností Husovice, Soběšice a Lesná

Vychází se souhlasem duchovních správců.

Kontaktní adresa: Římsko-katolická farnost Brno-Husovice, Vranovská 103, 614 00 Brno,

e-mail: Srdicko.Husovice@seznam.cz

<http://www.farnost-husovice.cz>

Odpovědný redaktor: Daniel Kummer

NEPRODEJNÉ. Vychází pro vnitřní potřebu farností. Neprošlo jazykovou úpravou.

Uzávěrka tohoto čísla byla dne 17. 9. 2014, uzávěrka příštího čísla je 25. 10. 2014.